
ANNO DOMINI MXXXI.

ARIBO

MOGUNTINUS ARCHIEPISCOPUS.

NOTITIA HISTORICA.

(*FABRIC., Bibliotheca mediæ et infimæ Latinitatis, I, 134.*)

Aribo, ex gente comitum Sumuntarianorum (*de Hohenwart*) archiepiscopus Moguntinus ab anno 1021 ad 1031, præfuit concilio Moguntino anno 1023 et Selgenstadendibus anno 1024 et 1026; atque præter epistolas ad Bernonem abbatem, laudatas Trithemio cap. 309, Scripsit Commentarium in psalmos graduum, quem memorat Sigebertus cap. 140. Plura de hoc Aribone Georgius Christianus Joannis ad librum v Nicolai Serarii, tom. I Rerum Moguntiacarum, pag. 463 seq.

CONCILIUM SALEGUNSTADIENSE.

In causa disciplinæ ecclesiasticæ celebratum anno Redemptoris nostri 1022, tempore Benedicti papæ et Henrici imperatoris, præsidebat ARIBONE.

(*Canones hujus concilii et appendix De initianda synodo exstant Patrologiæ tom. CXL, col. 000.*)

ANNO DOMINI MXXXII.

EBALUS

REMENSIS ARCHIEPISCOPUS.

NOTITIA HISTORICA.

(*Gallia Christiana nova, tom. IX, pag. 64.*)

Ebalus, comes Rociaceusis, primum laicus, nupserat Beatrici de Hannonia, filiæ Rainerii comitis et Harwidis Roberti Francorum regis sororis. Electionem ejus sic narrat Chronicon Cameracense lib. III, cap. 25 : « Defuncto Arnulfo Remensium archiepiscopo, Azelinus (hic est Adalbero episcopus) Laudunensis quemdam laicum Ebulonem nomine, antea suum secretarium et suæ calliditatis conscius, acclamavit; et ut rex concederet suis adulationibus impetravit; virum sane nullius disciplinæ, nihil ante quæsit, et nunc maxime insudabat quatenus per eum suas calliditates liberius exerceret. » Habet vero contra illud testimonium manifeste pugnantem Fulbertum Carnotensem, qui in epistola 38 Guidoni coepiscopo suo. ab ordinatione Ebalii Remensis nihil esse metuendum ostendit, « Si est, ut dicitur, ab infantia Christianus, sano sensu, sacris litteris eruditus, sobrius, castus, amator pacis et dilectionis, nullo crimine, nulla infamiae nota turbatus, tandemque a clero et populo suæ civitatis electus, magni ætatemque inquit Ambrosius Mediu-